

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

16. Quae resignationes beneficiorum per Episcopos, & alios Collatores
admitti possint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

appellatione, qua dictum Concilium utitur, non nisi improprie matrimonium verbis de presenti conceptis contractum continetur, quodque agitur de correctione juris veteris: quo casu secundum proprietatem verborum duntaxat procedendum est, præsertim cum longè majorem rationem prohibitionis in matrimonio per verba de presenti contracto, quam in sponsalibus de futuro vigere à nemine dubitetur: idcirco Motu proprio, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus & definimus, decretum Concilii hujusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in sponsalibus de futuro duntaxat, non autem in matrimonio sic (ut præfertur) contracto, sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus, & gradibus; quibus de jure veteri ante prædictum decretum Concilii introductum erat. Et ita ab omnibus iudicari debere mandamus, atque statuimus; non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscunque volumus autem quod præsentis literæ &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, definitionis, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hæc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXVIII. Kalendis Julii, Pontifi-

tatus nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius

H. Cuyjn.

Quæ resignationes beneficiorum per Episcopos & alios collatores admitti possint?

XVI.

Part. 3. allegat. 69.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quanta Ecclesiæ Dei incommoda omni tempore attulerit, ut nunc quotidie magis afferat, ministrorum in eam in eam ingressio vitiosa jam latè perspiciant, & cum mœrore expendant Præsules omnes, & Pastores, quando hæc pernicies cæterarum omnium maxima, jam multas orbis Ecclesias impiè violarit. Quia verò hoc malum cum in cæteris frequens, tum maximè in beneficiorum & officiorum Ecclesiasticorum dimissione admittitur; nemini molestum esse debet, quod pridem de reprimendis quotidianis fraudibus, quæ hac in re frequentiores inter noscuntur, certam aliquam rationem tandem inveniuri, officii nostri partes id prohibenda omnibus interim resignationum hujusmodi receptione paulò severius interposuerimus omnesque beneficiorum interim resi-

gnaa-

mandorum dispositiones, quæ fierent in irritum revocaverimus, ac etiam decreverimus; nullum per eas in illis jus neque titulum, vel coloratum, tam in petitorio, quam possessorio ipsis provisum tribuere, quin etiam eos deinceps ad illa obtinenda perpetuo inhabiles fore. Collatores verò alias in illorum dispositione etiam tanquam devolutionis jure sese interponere non posse, sed de eis ut verè vacantibus, sive per Romanos Pontifices, sive alios collatorum eorundem superiores, uti præventum esset, liberè provideri. Nunc autem intendentes institutum hoc nostrum, quo Sanctuarium Domini cupimus illibatum auctore Domino persequi, ac simul quantum in nobis est, cavere, ne resignationes ipsæ de hinc pro cuiusque arbitrio, nullisque vel certè levibus causis passim & temerè admittantur, prohibitionem, & alia prædicta, ac cætera omnia nobis super his litteris contenta eatenus relaxamus, ut posthac Episcopi & alii facultatem habentes, eorum duntaxat resignationes recipere & admittere possint, qui aut senio confecti, aut valedudinarii, aut corpore impediti, vel vitiiati, aut crimini obnoxii, censurisque Ecclesiasticis irretiti, aut nequeunt, aut non debent Ecclesiæ, vel beneficio inservire, seu qui unum aliud, vel plura beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud contigerit promoveri, Religionem quoque ingressuri, vel matrimonium contracturi, si statim postea id re ipsa exequantur; denique cum quis ex aliis casibus acciderit, qui con-

stitutione felicitatis record. Innocentii Papæ III. de dimittendis Cathedralibus Ecclesiis edita continentur, qui etiam ob capitales inimicitias nequeunt, vel non audent in loco beneficii residere securi, sed nec horum ullos Sacro Ordini mancipatus nisi Religionem ingressurus, valeat ullo modo beneficium vel officium Ecclesiasticum resignare, nisi aliunde ei sit provisum quo in vita quo in vita possit commode sustentari. Ad hæc beneficiorum & officiorum permutationes admittere, quæ Canonicis sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permittuntur. Caveant autem Episcopi, & alii prædicti itemque omnes electores, præsentatores, & patroni tam Ecclesiastici quàm laici, quicumque sint, ne verbo quidè, aut nutu, vel signo futuri, in hujusmodi beneficiis & officiis successores ab ipsis resignationibus, aut aliis eorum significatione, vel hortatu designentur, aut de his assumendis promissio inter eos, vel etiam intentio qualicumque intercedat. Cæterum præcipimus atque interdiciamus ne ipsi Episcopi, aut alii collatores, de beneficiis & officiis resignandis prædictis aut suis, aut dimittentium consanguineis, affinis, vel familiaribus, etiam per fallacem circuitum multiplicatum extraneos collationum audeant, providere. Quod si secus, ac quidquid etiam præter, vel contra formam prædictorum fuerit à quocumque temerè attentatum, id totum ex nunc vires & effectum decernimus non habere. Quod verò contrafecerint, ut in eo, quo deli-

querint, puniantur, à beneficiorum, & officiorum collatione, necnon electione, præsentatione, confirmatione, & institutione; prout cuique competierit, tamdiu suspensi remaneant, donec remissionem à Romano Pontif. meruerint obtinere, & qui talia beneficia, seu officia receperint eos prædictis pœnis volumus subiacere. Et nihilominus in eos, qui sic suspensi conferre, eligere, præsentare, confirmare, vel instituere ausi fuerint, excommunicationis quoad personas quo vero ad Capitula & Conventus, à Divinis suspensionis sententias ipso facto promulgamus, quibus etiam nullus alius quam ipse Romanus Pontifex sive absolutionis sive relaxationis gratiam (excepto mortis articulo) valeat impertiri: prohibitione & litteris nostris prædictis, nihilominus in cæteris omnibus perpetuo valeturis. Non obstantibus quibuscunque privilegiis, &c. Episcopis & aliis Ecclesiarum Prælatibus, necnon Ecclesiis monasteriis Conventibus & Capitulis, Collegiis, & universitatibus, eorumque & aliis personis etiam Regia & Imperiali Majestate præditis concessis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ relaxationis, præcepti, interdicti decreti, promulgationis, iustificationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarna-

tionis Dominicæ 1568. Kal. Aprilis; Pontificatus nostri anno tertio.

Cæs. Gloriosus

H. Cumys.

De residentia Rectorum Ecclesiarum Parochialium, & obtinentium Canonicatus, vel Dignitates.

XVII.

Part. 3. allegat. 53.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Cupientes pro nostri pastoralis officii munere, Christi fidelium animarum saluti, quantum cum Deo possumus, salubriter consulere, & Parochialibus Ecclesiis ab earum Parochis, prout tenentur, in divinis debite & laudabiliter deserviri, inharendo etiam decretis Sacri Concilii Tridentini, Motu proprio, & ex mera deliberatione, certa que scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione omnes & singulos rectores Parochialium Ecclesiarum cujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis & præeminentiæ fuerint, in quibuscunque regnis, provinciis, civitatibus, diocæsis, ac aliis Christiani orbis partibus consistentes, qui Parochialem Ecclesiam, ac Canonicatum